

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum
Opera**

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

De foedere Alexandro

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

<urn:nbn:de:hbz:468-1-1565>

cere noluerint: tum scilicet eos adsciscendos, qui dico fuerint audientes. Siue enim pace cōciliata, Megalopolitae a thuc Thebanorum societati adhuc rebus: omnibus nimis perspicuum erit auariciam & emolumenta Thebanorum, non æquitatem eos sequi: siue Megalopolitae socios nos sine fraude facient, & Lacedæmonij pacem turbare tamen conabuntur: cælare profecto neminem poterunt, se non de hoc laborare, vt Thespiae instaurentur, sed vt Thebanis hoc bello conflictantibus interim ipsi Peloponnesi subigant. Demitor autem quodam qui formidandū celerent, si Thebanorum socij Lacedæmoniorum hostes sint: sed si Lacedæmonij illos ipsos euerterint, id formidandum non censem. præsertim cum tempus reipsa nos docuerit, Thebanos semper his sociis vti contra Lacedæmonios; Lacedæmonios autem, dum eosdem habuere, contra nos illis fuisse vsos. Proinde illad etiam cogitandum censeo: si vos Megalopolitas non receperitis: iis expugnatibus & profligatis, Lacedæmonios statim fore potentes. si forte manserint incolumes (sicuti nonnulla iam præter spem euenerunt) firmos Thebanorum socios meritò futuros. si autem eos vos receperitis, salutem suam vobis acceptam relatueros. Verum euentum & periculi considerationem transferamus ab illis, idēmque negotiū in Thebanis & Lacedæmoniis consideremus. Si igitur Thebani, bello vt debent, subacti fuerint: iusto maiores non erunt Lacedæmonij: quod Arcades aduersarios in vicinia habebunt. Sin Thebani forte emerserint, incolumesq; manserint, & non conciderint: sahem infirmiores erunt postquam hi socij nobis facti, & per nos conseruati fuerint. Quare modis omnibus expedit: vt Arcades neque deseramus: neque committamus, si forte manserint incolumes, vt aut suis equali viribus aut aliorum opera, ac non vestra ope conseruati esse videantur. Ego quidem Athenienses, deos testor, me neutros vel amare vel odisse priuatim: sed ea dixisse quæ vobis profutura patem: & vos hortor atque moneo, ne Megalopolitas deseratis, aut omnino ullum imbecilliorem obiciatis violentiæ potentiorem.

LIBANII ARGVMENTVM ORA-
tionis de fædere Alexandro.

Q Vum Alexander Macedo Messenam Philiadæ tyranni filiis restituisset: accusat eum de foedere , quod ei cum Atheniensibus & Græcis intercederat , violato. affirmat etiam Maccedones multis aliis in rebus, pactis non stetisse, idque non negligendum esse censem. Videtur autem hæc oratio falso tribui Demostheni. nec enim forma orationis cum aliis Demosthenicis conuenit: sed ad Hyperidis stylum proprius accedit, cum in aliis, tum verbis quibusdam, huic quam Demostheni magis vistatis , veluti ~~μέτα τούτοις~~ id est noui homines, vel nuper ditati, & ~~βελτιωθείσης~~ id est, improbe, ac petulante ager.

DEMOSTHENIS DE
FOEDERE ALEXANDREOO-
ratio, XVII, Hieronymo Vvolfio
Interprete.

Non Ehemeter, Athenieses, probadi sunt,
qui exhortatur & iubent, ut pacis &
conuersationis: si ita setiunt ut loquuntur.
liberis enim populū nihil perinde
ecere existimo, ut aequitatis & iu-
nitatis studiū. Parigitur est, eos qui hoc
tātā pere virgēt, nō abuti verbis, atq; obstrepere, cū m
sti ipse iu-
bet.

δειχεν. δει τοινυν τους λίγους π' αὐτὸν πραγμάτου

A λωτι ποιεῖν ὁ πότερος ταῦτα πέτερον μὲν τῷ τρίτῳ ἐπελθεῖν,
πετον, οὐκέτι γέμεθαν. εἴτε γένεται εἰρίσιμος γεγονόμενος αὐτοῖς, οἱ
μεγαλοπολίται ἔπει τῆς Θηβαίων συμμαχίας ἔξονται.
Φυτεψοὶ δύπου πάσιν ἔσονται, τέλος πλευρεῖσιν τέλος Θη-
βαίων, οὐ τὸ δίκαιον ἀρεσθεῖμενοι. εἴτε συμμάχοις ἀδε-
λως ἡμᾶς τῷ μεγαλοπολίτῃ ποιουμένων, μὴ ἐπελθεῖ-
σου τοις αὐτοῖς εἰρίσιμοι οἱ λακεδαιμόνιοι δύλοι δύπου πά-
σιν ἔσονται; οὐχ ἵνα θεωτική κατοικιδίωσι ποιού μένοι τὴν
πατρίδην. ἀλλ' ἵνα τέ πολέμου τούτου φύλετηκότος *
Θηβαίοις, τέλος πελεπόννισον υφ' ἑαυτοῖς ποιήσω^{ται}). Θευ-
μάζω δι' ἐνίσιων, εἰ τὸ μέν Θηβαίων συμμάχοις εἴτε τοις
λακεδαιμόνιοις ἔχεσθε, φοβεσθεῖται; εἰδὲ παταρίψοιται
λακεδαιμόνιοι τούτοις αὐτοῖς, μικρὸν ἡγούμενοι φοβε-
σθεῖν καὶ ταῦτ' ἔργων ποιεῖσαν ήμῖν δεδωκότος τῷ χρόνῳ,
ὅπερ Θηβαίοι μέν τούτοις συμμάχοις θητεί λακεδαιμόνιοις
δεῖ χρεῖν). λακεδαιμόνιοι ἢ δέτερον αὐτοῖς, ἐφ' οὐκέτι
ἔχειν τοις αὐτοῖς ἔχειν κακένον σύντημεῖσθαι δεῖν, οἵτινες
μη περιστερεῖσαμένων μέντοι ὑμέρην τοις μεγαλοπολίταις, εἴπε-
ρ μέρη αἰνερεθῶσι καὶ σιωπεύσασιν, ἵχυρεῖς λακεδαιμό-
νιοις δέ τοις δέσιν εἴτε. εἴπει ἢ σωθῶσιν ἄστε, οἷς ἡδη τοις
πατρὶς ὑπίδησαν ἔξει, Θηβαίοι σύμμαχοι Θηβαίων διηγήσεις
ἔσονται. εἴπει ἢ περιστερεῖσθαι, τούτοις μέντοι ὑπάρξει πέμπτη
σωθῆσαι δι' οὐκέτι. τὸ δέ συμβισσόμενον, καὶ τὸν τέ κινδύ-
νον λογισμὸν πετενεγκόντες, σκοπῷ μέρη δέται Θηβαίων η-
λακεδαιμόνιοι. εἰπει μέν τοις κατεπολεμεῖσθαι σιν οἱ Θη-
βαῖοι μάστηρ αὐτοῖς δεῖ. οὐκέτι ἔσονται μείζοις τῷ δέοντος
οἱ λακεδαιμόνιοι, τούτοις ἔχοντες αὐτοπάλευτοις αρκέ-
δας, οὐδὲς οἰκοιωτας. εἴπει ἢ αἰτεύγκεσσιν ἄρχει οἱ Θη-
βαῖοι, καὶ σωθῶσι, καὶ μη πέσωσιν ἀλλ' οἷς ἀδενέσε-
σοι τέ ἔσονται, ήμῖν συμμάχοι γεγύρημένων τῇδε καὶ δι'
οὐκέτι σεσωσταμένων. αὕτη πανταχῇ συμφέρει, μήτε
περιστερεῖσθαι τοις αρκέδας, μήτε δι' αὐτοῖς, αἱ αρά σοτεύ-
σι, περιγέρενάνθησαν. μικρὸν δι' ἀλλοις πναῖς, ἀλλὰ δι'
οὐκέτι, ἔχει μέντοι, αἱ αὐδρες αἰθλώματοι, μαζὶ τοις θεοῖς, οὕτω
φιλαθλούστεροις, οὕτω μιστοῖς ιδίᾳ, εἴρηκαν ἀλλ' αἱ νομί-
ζω συμφέρειν οὖμιν, καὶ περιστερεῖσθαι, μή περιστερεῖσθαι μεγαλο-
πολίταις, μικρὸν ἀλλων ἀπλάδες μικρέστα τῇδε ὕπαγοις ταῖς
μείζονι.

ΛΙΒΑΝΙΟΤ ΤΠΟΘΕΣΙΣ,
της οδού την οδούς αλέξανδρου συν-
Επιών λέγου.

Α λέξιμδρι τῷ μακεδόνι οὐ κατηγόρος εἰς μεσώπου τούς φίλαδέν τῷ πυράνου πῦρας, αἵπαται φέρει τὸ σωθῆνας εἴ τότε τὰς πυρὰς ἀπίστασίς, ἡ Ἑλληνοὶ γνωρίζεις. προχειρέειν αἱ καὶ τοῖς ἄλογοις πολλοῖς τὰς σωθῆκες φυστὶν μακεδόνας, καὶ μὴ φεύγοντα πάντα φεύγειν. Οἱ δὲ λόγοι, φύσεπίγεαρ οὐδὲ μοκήν οὐ γέροντες καὶ τῶις ἴδεαν τοῖς ἄλογοις, τοῖς τὸ διμοσθένεις ἀντα τῷ ἵστρισθν χαρακτῆρι μᾶλλον φεύγοντες, τὰ τέλη, ἡ λέξις πιάς ἔχει καὶ σπινθόν μᾶλλον εἰρηνικής, ή τὸ διμοσθένειν, οἷον, γεόπλοιστοι, καὶ βεβελυράστημα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
Ο ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΛΕ-

ΕΙ Ο Ν ὅποδίχεδς, ὃ αἱδρες ἀθλημάς
σφόδρα τὸν τοῖς ὄρκοις, ἡ τὸ σωθίκαις δέξ-
ιελθουμένων εἰμιθέτιν, εἴπερ αὐτὸ πεπεισ-
μένοις ποιεῖσθν. οἷμα γὰρ τὸν ἐπει τοῖς δημο-
κεῖται μέροις φρέπειν, ὡς περὶ τὸ ίσον, Ε τὸ δίκαιον απε-
τας, μὴ τῷ μὲν λόγῳ καταχεωμένοις ἀνοχλεῖν, πάν-

A interim quiduis potius agant: sed censoram subire nunc, ut in posterum vos, hac in re dicto audientes habeat, vel omisso contētione, dandi cōsilij locum iis relinquant, qui verius de iure pronunciantur: ut videlicet aut vlt̄rī sustineatis iniurias; & hoc ipsum iniuriarum auctori condonetis: aut maximi faciendam esse iustitiam statuatis; & abiecta deinceps omni cūtatione sic vestræ utilitatis rationem habeatis, ut eo nomine possitis à nemine reprehēdi. Si igitur ipsum fœdus, & iuslurandum de communi pace datum cōsideretur: perspicue certabitur, quinam sint qui iam illud violarint. Atque ego (ut magnis de rebus) compēdio vos docebo. Si quis vos roget, Atheniēses, quā ob rem grauissimē indignaremini: respondebitis, opinor, omnes, si quis vos cogeret (si hoc tempore viuerent Pisistratidae) & si quis vim faceret, ut eos in integrum restitueritis: vos correptis armis quiduis potius periculi subituros, quam vt eos admitteretis: aut, si vobis id persuaderi pateremini, pro ære emptis mancipiis seruitutem seruituros, & seruitutē ed graviorem, quod famulum nemo volens occidit: cum ty rannide oppressos non modò indicta causa perimi videamus: sed eorum etiam vxores & liberos ad stu pria contumeliosè rapi. Alexander autem contra iuslurandum, in communi pace prescriptum, Philiada liberis, qui tyranni sunt, Messenam reducendis, nunquid iussit: & rationem habuit: ac non potius suo tyrannico more vsus, tum vos, tum pactionem communem pro nihilo duxit? Neque vero, si quis vobis ea necessitate inponat, iniquissimis feire animis oportebit: Sin alibi vlsq; am iuslurandum vobis datum violetur: boni consulendum erit, omissa defensione fecerit: neque quum quidam hic vos incitent, ut fœdus seruetis, tanta licentia concedenda illis est, à quibus ira palam violatum est. Hec enim admitti nequaquam possunt: si ius exequi velitis. Nam illud etiam in fœdere est adscriptum, ut pro hoste habeatur is, qui talia egerit, qualia studio sibi habet Alexander, ab omnibus iis qui pace comprehenduntur: vtque omnes & regnum eius & ipsum bello petat. Quare, si ea que conuenere, seruare volumus, hostium numero habebimus eum, qui tyrannos restituit. At vero dicent isti tyrannorum studiosi, Philiadæ liberos propterea quod Messeniis, antequam fœdus feriretur, imperari, restitutos ab Alexandro. Sed ridicula est illa ratio: quum Lesbj tyranni sint electi Attissa & Ereso dānata ipsa gubernationis forma ut iniusta, qui ante fœdus & ipsi dominati sūt: Messenæ tolerandos esse, cū vtrinq; sit eadē indignitas. Deinde & fœdus statim ab initio Græcos liberos esse, suisque viuere legibus iubet. Quid igitur absurdius, quam caput de libertate Græcorū, principē tenere locum in fœdere: & existimari, illū, qui eosdē seruitute opprimit, nihil cōmunib. pactis fecisse contrarium? Quare necesse habemus, Atheniēses, si modò fidē seruabimus, & iustitiā colem⁹, quod nos isti vocāt, ut modò dicebā, cor reptis armis, as citisq; sociis qui volūt, fœdifragis inferre bellū. An vero, cū putetis aliquādo ipsā occasiō nē valere, ac sine iustitia id quod expediāt, cōficerē nūc postquā, & occasiō, & ius, & utilitas vna cōcurrūt aliud quoddam tempus expectabitis, tum vestræ, tum reliquæ Græciæ libertatis vindicandæ? Iam ad aliud iuris caput venio: Scriptum est in fœdere, si quis res publicas apud quosque receptas tum, cum in pacem iurarent, abrogauerint, eos ab omnibus iis ad quos pertineat pax, pro hostibus esse habendos. Agite vero, considerate Atheniēses, Achæos qui Peloponne-

*et Philiadē
tyranni li-
ber nullō
iure Messi-
nam redu-
cti.*

Pellene
deruitte
opgest

sum incolunt liberas habuisse ciuitates. At Macedo-
nus Pellenzoruni rempubl. abrogauit, eiectis pluri-
mis ciuibis, illorumque opes seruis tradidit, Chæto-
ne palestrita tyranno imposito, nos verò pacis eius
participes sumus, quæ iubet, eos talia qui fecerint, pro
hostibus haberi. Quæ quum ita sint, vtrum commun-
ibus iussis parebimus, habituri eos pro hostibus: an
verò aliquis ex eorum numero, qui Macedoni mer-
cede conducti seruiunt, & in vestram perniciem lo-
cupletati sunt, tam erit improbus & perfictæ fron-
tis, ut id fieri oportere neget? Nec enim horum quic-
quam eos præterit: sed tantu[m] illorum insolentia est, ut
exercitibus tyranni tanquam custodia muniti, vos &
iusurandum violatum seruare hortentur, quasi verò
ille periurij etiam dominus sit: & vestras leges vos a-
brogare cogant, dum & sententiis iudicum dannatos
absoluunt: & alia eiusmodi generis infinita quæ pu-
gnant cum legibus, committere vos cogunt: nec id
mirum est. Nam qui semetipso in patriæ perniciem
vendiderunt, hi fieri nequit, ut leges & iusurandum
current: sed solis nominibus abutentes, sicut faciūt
his, qui non ut iudices, sed fallendi temporis gratia
duntaxat, concionibus intersunt: neque putant hac
trāquillitatē, aliquādo fore causa n subite & magna
tempestatis. Ego verò iubeo, quemadmodum initio
dixi, parere his qui affirmant communia pacta serua-
ri oportere. nisi forte illud putant, cum dicunt stan-
dum esse iure iurando, se nō hoc dicere* nullā acci-
piendam esse iniuriam: & neminem animaduersum
opinantur, tyrannides pro democratiis consti-
tui, & res publicas abrogari. Hoc verò cum primis est
ridiculum: quum fœderare sit promulgatum, assessori-
bus, & aliis ad communem custodiam delectis, esse
prouidendum, ne in urbibus ad quas pax attineat, cœ-
des fiant, aut exilia contra leges illis urbibus visitatas:
néve pecuniae publicentur, néve leges agrariae feran-
tur, nouarum rerum studioristi tantu[m] absunt, ut quic-
quam tale prohibeant, ut etiam adiutores sint. Qui
an non iure optimo perimentur, cum tantas clades
in urbes inuehant, ut propter earum cladium ma-
gnitudinem, illis, qui tot numero sunt, imperatum
sit, ne ad eas connuerent? Nunc aliud ostendam, quo
solutum est fœdus. Scriptum est, exilibus non licere
progressis ex aliqua urbe fœderata, infestis armis vil-
lam urbem fœderatam aggredi: quod si fiat, eā urbē
è qua profecti sint, fœdere excludendam. At Mace-
do tam expeditè arma circumulit, ut nunquam ea
deposituerit: sed etiam nunc ea gerens, quantum po-
test omnia peruagetur: idque tanto nūc magis quam
prius, ut edicto cum aliis in alias urbes, tum Pædro-
tribam Sicyonem restitucrit. Quare si communis fœ-
deri parentum est, ut isti aiunt: fœdere nostro exclu-
dentur urbes, quæ talia peregerunt. Quod si vera o-
cultanda sunt: nihil dicere necesse est, Macedonicas
eas esse. Si ministri Macedonis, aduersarij vestri
iubere non desistunt, ut quæ cōmunibus pactis con-
tinentur, exequamini: pareamus eis, quoniam æqua
dicunt: & quemadmodum iusurandum iubet, ex-
cludamus illos fœdere: ac deliberemus, quomodo
tractandi sint ij, qui pro dominis se se gerunt, libidi-
nemque suam sequuntur, & perpetuo vel insidias
struunt, vel agunt interdicta, pacemque communem
derident. Quam enim ob causam isti negabunt
ita esse faciendum? Num pactionem, quatenus ea
reipublicæ nocet, ratam esse volant: quatenus verò
eidem salutaris est, sustulerunt? Nunquid hæc iurè

3. Pædotri-
ba contra
fædus Si-
cyonem re-
stitutus.

ουσι, τὰ δὲ, ταχέτουσι, καὶ καταγελῶσι τῆς ποιηῆς εἰρηνής; οὐχί γὰρ οὐ φίσουσιν αὗτοι δεῖν ταῦθ' οὔποτες ἔχειν; οὐτέ μέντοι ὁμολογεῖσιν τὴν πόλεως κύρσαν, βεβαίων αἴξιουσιν ἐπὶ τὸ ἡ σώζεσσαν, οὐ συγχωρεῖσσιν; οὐδέ τοι μόνοις δίκαια

A fieri videntur? Si quid in intējurando pro hostib⁹,
& contra nostram ciuitatem facit, id p̄petuō confit
mabū? Sin aliquid vestrū contra illos, simul & iu-
stum & vtile fuerit: illud sibi oppugnandum esse per
petuō arbitrabuntur? Ut verò euidentius etiam in-
telligatis, neminem Gr̄corum vos vñquam accusa-
turum esse, de communib⁹ pactis vlla re violatis:
sed & gratiam habituros, quod soli fædfragos coar-
gueritis: pauca de multis que dicenda essent, percur-
ram. Continetur alicubi in fædere, ut fæderati mare
nauigent, & nemo eos prohibeat, neque quisquam
naues eorum exceptet. Sin hæc aliquis violarit, vt ab
omnibus fæderatis pro hoste habetur. Atqui Athene-
nenses, vos euidentissimè scitis, hoc à Macedonibus
esse factum. Nam eò violentia processerunt, vt om-
nes naues Ponticas Tenedum pertraxerint: ac tergi-
ue santes, non prius eas dimiserint, quām vos decre-
uissetis centum triremes esse complendas, & statim
in mare deducendas, & ducem eis Menestheum p̄-
fecissetis. An non igitur absurdum est, quum tot ac
tanta delicta sint alterorum: istos illorum amicos à
peccando eos non deterrere: sed suadere nobis, vt pa-
cta vsque adeò neglecta seruemus? quasi verò in illis
& hoc adscriptum sit, ipsis etiam delinquere licere,
alteris nec vlcisci iniurias esse concessum? Nónne ve-
rò simul & iniquè & stupidè egerunt, qui iusluran-
dum vsque adeò violarint, vt minimum abfuerit,
quin ob illam perfidiam principatus maris eis iure
eriperetur? atque adeò nunc etiam ius hoc nobis si-
ne crimine suppeditant, si vti eo voluerimus. Non
enim quod peccare destiterunt, ed minus communia
pacta violarunt scilicet: sed beati sunt, quod interim
fruontur ignavia vestra, que suum ius persequi nun-
quam instituit. Atque hoc contumeliosissimum est,
quod reliqui Gr̄ci & Barbari omnes, vestrās inimi-
citas metuunt: isti autem noui homines vos eò redi-
gunt, vt ipsi vosmet aspernari cogamini, alia vo-
bis persuadendo, alia vi extorquendo: perinde ac si
cum Abderitis, aut Maronitis, nō cum Atheniēsibus
administrāe reipub, rationē habeāt: qui cum opes
vestras extenuent, aduersariorū amplificēt, interim
nō animaduertūt, se cōfiteri vibē nostrā esse insupe-
rabilē: dū hortantur, vt ius aliter quām iustū est, cu-
stodiamus: vt quæ hostes facile superasset, si vtilitatis
rationē habere volūsset. Iurē aut in hac sentētia sūt.
C Dum n. maris imperium circa contouersiā, idque so-
lum tenuerimus: ad terrestria pericula propulsanda,
facile alia supplementa his copiis, quas in procinctu
habemus, inuenire licebit. Præsertim cum fortuna
eorum insolentiā depresso, qui tyrannicorum exer-
cituum custodia muniebantur: atque eorū alij perie-
rent, alios res ipsa docuerit esse cōtemnēdos. Quod i-
gitur ad naues attinet, in quo momēti plurimum est,
id Macedo præter alia suprà cōmemorata, violauit.
Sed inter omnia Macedonū facta contumeliosissimum
& insolentissimum illud est, quod nuper accidit, cū
ausi sunt contra commune fædus cum isis initum, in
Piræum appellere, & hoc, Athenienses, non quia v-
na triremis fuit, ideo parum ducendum est: sed eos
periclitari patientiam nostrā voluisse, vt pluribus idē
facere liceret. statuendum: & vt declararent, sicut etiā
in cæteris factum est, se cōmunia decreta nō curare.
Nam eos ita paulatim irrepare, & non assuefacere vo-
luisse ad tales accessus preferendos, etiam inde per-
spicitur, quod is qui tum nauim appulit (quem sā-
tim vñā cum triremi perditum à vobis oportebat)
petiit, vt in nostris portibus parua nauigia fabricari

liceret. Nam cui tandem fuit obscurum eos id con- A
siliij habuisse, ut intra portum statim essent potius,
quam ut in eum appellerent? & si parvula nauigia
toleraremus, paulo post triremes quoque: & si pri-
mum paucas, paulo post multas? Nec enim dici pos-
test, quum Athenis magna copia sit lignorum ad na-
ues fabricandas: quae ligna & est longinquae, & diffi-
cultur importantur: in Macedonia, quae etiam aliis
qui volunt, ea vilissimo precio suppeditat, exitisse
penuriam: sed arbitrabantur naues ibi simul & fa-
bricandas, & in eodem portu implendas esse: quum
communi fœdere sit sanctum, ne quid tale admitta-
mus: eamque licentiam in dies fore maiorem putave-
runt. Usque adeò illi nos est sublimi despiciunt, pro-
pter nostrates doctores, qui eis dictant quid facien-
dum sit. Sic vnde cum ipsis cuiusdam ineffabilis disso-
lutionis & ignavie, nostram urbem condemnant: ne-
Cœclusio. que eam futuram prouidere, neq; vnuquam cogitare
putant, quomodo tyrannus iste communi fœdere v-
tatur, quibus ego, Athenienses, vos hortor ut pareatis
quemadmodum ego docui: & confirmare possim, ut
qui hac ætate sum, nos & iure nostro citra cuiusquam
reprehensionem, & occasionibus sine ullo periculo B
usuros, que nos ad prosequendas nostras utilitates in-
titant & urgent. Nam insuper etiam communi fœde-
ri adscriptum est, Si participes communis pacis esse
velimus. at verbum illud, SI V E L I M V S: etiam
contrarium complectimur, num tandem desistere
velimus aliorum ductum & auspicia turpiter sequi:
an vero ne recordari quidem ullius præclari facino-
ris, quæ ab antiquissimis temporibus plurima nobis
præ ceteris omnibus relieta sunt. Si igitur iusseritis,
Athenienses, decernam, ut fœdera iubent, fœdifra-
gis bellum esse inferendum.

HIERONYMI VVOLFII AR-
gumentum orationis Dinarchi contra
Demosthenem.

Quæ fuit occasio Demostheni condemnationis & fuge-
in arguento Epistolarum eius ex Plutarcho repetiu.
Nunc cum Stratocles quidam , cum de acceptis ab Harpalō
viginti auri talentis accusasset : Dinarchus (quem quidam
hordeaceum Demosthenem vocant) sive alteri hanc oratio-
nem scripsit, ut tradit Plutarchus, sive ipse delectus a populo
accusator, post illum idem argumentum tractat , ac duabus
principiis rebus probandis occupatur, vna, indicio senatus A-
reopagitici, propter Demosthenis cauillationes , fidem non
esse abrogandam: altera, cum constet , Demosthenem dona
cepisse contra rempublicam: non ea eius esse merita, ut con-
victio tanti sceleris sit parcendum : sed atrocissimum potius
supplicium, vel exempli causa, infligendum: præsertim cum
clementia & periculosa & perniciosa futura sit reipublicæ, &
ipse sese capitio condemnari: id quod vel innocentia eius,
vel magnæ temeritatis (quæ vix in Demosthenem cadit) ar-
gumentum haberi potest. Status conjecturalis est. Intentio
accusatoris: Demosthenem, cum cœperit munera contra
republicanam, esse condemnandum. Depulsio rei: Se non ce-
pisse munera. Iudicatio: An munera cœperit Demosthenes? Ac
cusator igitur principiis nititur: indicio senatus Areopagitici,
vt dictum est, cuius grauissima habebatur autoritas. Demo-
Pausianas
de Demo-
Athene. sthenes autem eandem eleuat, ac conspiratione inimicorum
se oppressum esse conqueritur. De rei veritate ambigitur.
Nam Plutarchus accusatoribus, Pausianas Demostheni as-
sentitur, et si mihi quidem verior videtur Pausianas, qui suæ
sententiae non aspernandum argumentum profert , cum
Plutarchus præceptam vulgi, saepè temerè , saepè malignè
iudicantis opinionem , & seurrilia æmolorum eius & ini-
micorum dictoria sequatur. Sed præstat ipsius Pausaniae iu-
dicium adscribere , quod huiusmodi ferè est. Intra Fani-

η μετέσχεις λιμέσοι, πως οὐ καταφατεῖς * ἡδῶ, ὅπι αἰτή τῷ εἰ-
απλεῖν, τὸ διάθυντον εἶναι ἐγώ ἐμπιχανῶντος; καὶ εἰ λεπτὰ πλοῖα
τραχηλόβραχμοι, ὀλίγον υἱούς εἰσεργον Κατέπρεις. οὐ εἰ περιεργον ὁ-
λίγας, μηκροί υἱούς εἰσεργον πτελάρες. γὰρ δὴ οὐτὶ γε εἰπεῖν, ὡς α-
δίνησι μάρτυρες αἴρονται τῷ ναυπηγούσιν Σίλων, τῷ
πόρρωθεν Κατάλιπονται τῷ μόλις εἰσοικοῦρθρον· ἐν ᾧ τῇ μακεδονίᾳ
θητειλογιότον, τῇ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς Βουλομένοις τοῖς
λέσταῖς καθισταμένη, ἀλλ' ὥστο ἀμαρτεῖται τῷ ναυπηγούσιν
οὐτοὶ εἰταῦθα, καὶ πλιεφορεῖται εἰς τέλοιμόν περιεργο-
μένῳ· εἰ δὲ πονᾶς ὁ μολογίας θειριμόρφος, μισθὸν τοιούτον
εἰσδέχεσθαι· καὶ ταῦτα ὑπέσται θητειλόντων αἱ τοιεῖν οὔτοι
πάντοθεν ηγεταφερεγκότας ἐκεῖνοι χεῶν), διὸ τοῖς ἐ-
πειδὴν διδυσκάλοις, Τοῖς ὑπαγόροβοῖς αὐτοῖς ἀδεῖ ποι-
εῖν. οὔτοι δὲ κατεγγάκασι μηδὲ τούτον ἀδιήγητον τινὰ τῆς
πόλεως ἐκλυσινήν, μαλακιάν· τούτε σφενοταντοῦ τῆς
μελλόντον ἐγένετο, οὔτε λογισμόνδει τοῦ θεατρίγρεατος, τίνος
ἔσπον χεῶν) ὃ τύχειρος τούτοις ὁμολογίας αἱ τοιεῖν δέξε-
κελθομένη, ὡς αἴρεις ἀθληταῖς, πάντεσθαι, κατάπτερ ἐδί-
δαξαν· καὶ διεβεβαώσαμεν αἱ, ὡς τεθῆται λικίας ἐχόν, ἀμφε-
καὶ τῷ διηγήματι μᾶς αὐτοὺς κατεκλήτος, Κατέποις ασφαλέ-
στατα χεῖδες τοῖς δηλι το συμφέρειν κατεπειγούσι. οὐ γάρ εἰ-
περεργονέχαπται τοιεῖν τοιεῖν εἰς έπιλόγεια, τοιεῖν κοτ-
νῆς εἰρηνῆς μετέχειν. τὸ δὲ εὖτε βουλώμενα δέσποινται
καὶ τοιωτάνοις, εἰ αἴρα ποτὲ δὲ, πανύσιαδε αἰσχρῶς ἐπέειρε
ἀκολουθοῦνται, * ἀλλ' εἰ μὴ αὐταμνοπήνα μηδεμιας
φιλοπινίας τῷ δέ αἴρα χαιοτάτη καὶ πλείσου, καὶ μαίλισα
πάτων αἴθερόποντον ιμῆν ὑπαρχούστων. εὖτοι δέ τοιεῖν
ὡς αἴρεις ἀθληταῖς, γράψω, κατάπτεραγ σωδηκαὶ κελέ-
νουσι, πολεμεῖν τοιεῖν τοῦ θεατρίγρεατον.

ΙΕΡΟΝΤ ΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ ΤΠΟΘΕ-
ΣΙΣ εἰς τὸν Δεναρίου καὶ Δημοσθένους λόγου.